

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

zeven maal
zeven jaar
priester (vervolg)

het werd dan ook even later verboden
niet om politieke
maar om opvoedkundige redenen

toen heeft een vriend-medebroeder
het samen met mij zo herwerkt
dat het dan uiteindelijk toch mocht
verschijnen
nu gisteren precies 25 jaar geleden

verontruste ouders kloegen het dan
nog wel
tot in rome toe aan
maar gelukkig zonder gevolg

sindsdien ging het boek
doorheen heel vlaanderen
zijn weldoende gangen

reden te over om het te vieren
vandaag

de dochter van de jarige oma
had gevraagd
nadat ze in de versierde draagstoel
over het erf gedragen werd
voor haar het verhaal
van brood & wijn te doen
wat ik voor de tweede keer die dag
maar al te graag deed

dan ten afscheid
met iedereen de kar op
want die was ook jarig:

precies een jaar geleden werd zij ons
helemaal hersteld
door hugo ludo & vakman gust
weer op ons erf afgeleverd

meteen ontstond een nieuw gebruik:
vrouwen & kinderen de kar op
& de mannen & jongens trekken ze

maar vandaag was het anders :
eerst de vrouwen getrokken door de
mannen
dan zowaar ook de mannen
getrokken door de vrouwen

de enigen die door beiden getrokken
werden waren oma (84)
met draagstoel & al op de kar gehesen
opa (88) er zowaar zelf opgeklauterd

zo liep deze verjaardagszondag stilaan
ten einde

in het paradijsboek dat de kleindochter
ten geschenke kreeg
mocht ik schrijven:
"graag voor caroline
om zich met deze verhalen
naar de liefste paradijzen
van haar leven te begeven"

zelden heb ik mijn
priesterschapsverjaardag zo hartelijk
& vooral zo feestelijk-familiaal gevierd
geweten

als in mijn zeven maal zevende jaar

LUC VERSTEYLEN

529

Hout

Handel also met het groene hout, wat zal er met het dorre geschieden?

Als kranige mensen harde tegenslag moeten verduren, dan zullen minder kranige mensen dezelfde tegenslag als veel harder ervaren. Of: als de onschuldige al te lijden heeft, wat is dan het lot van iemand die schuldig is? Het idee komt uit de mond van Jezus.

Toen hij was veroordeeld tot de kruisdood, werd hij naar Golgota weggeleid. 'Een grote volksmenigte volgde Jezus, evenals enkele vrouwen die zich op de borst sloegen en over hem weeklaagden.

Jezus keerde zich echter naar hen om en zei: "Dochters van Jeruzalem, huil niet om mij. Huil liever om jezelf en je kinderen, want weet, de tijd zal aanbreken dat men zal zeggen: <Gelukkig wie onvruchtbaar is, gelukkig de moederschoot die niet gebaard heeft en de borst die geen kind heeft gezoogd.> Dan zullen de mensen tegen de bergen zeggen: <Val op ons neer!> en tegen de heuvels: <Bedek ons!> Want als dit gebeurt met het jonge hout, wat zal het verdorde hout dan niet te wachten staan?" ' (Luc. 23,27-31)

Deze laatste volzin ligt anders in ons collectief Bijbels geheugen: het 'jonge hout' is er het 'groene hout'; dat hebben we uit de StatenVertaling: 'Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden?' Het gezegde luidt gewoonlijk: 'Handel also met het groene hout, wat zal er met het dorre geschieden?'

Misschien gebruikt Jezus hier een bestaand spreekwoord of verwijst hij impliciet naar een of ander Bijbelvers; men denkt aan: 'Ik zal Mijn woorden in uw mond tot vuur maken, en dit volk tot hout, en het zal hen verteren'. (Jer. 5,14) Of: 'Dan zullen jullie het verschil weer zien tussen rechtvaardigen en wettelozen, tussen mensen die God gehoorzamen en wie dat niet doen'. (Mal. 3,18)

Het 'groene hout' is hijzelf, het 'dorre hout' is Jeruzalem en Israël. Wat de mensen hem vandaag aandoen, dat zullen andere mensen later de huidige machthebbers aandoen. Of nog: als God zulk oordeel laat voltrekken aan een onschuldig mens, hoe zwaar zal dan zijn straf zijn voor mensen die schuldig zijn?

Een commentator ziet in Jezus een jonge nog groene boom die nog vaak zou bloesemen en vrucht dragen,

maar die nu omgehakt wordt. De joodse overheid daarentegen die Jezus aan het kruis doet slaan en het volk van Jeruzalem dat zich toevertrouwt aan de leiding van hogepriesters als Annas en Kajafas, gelijken steeds meer op het dorre hout dat dient om de oven te stoken; m.a.w.: zij groeien naar het strafgericht toe. Ongeveer hetzelfde idee komt later terug, o.m. in de Eerste brief van Petrus: 'Besef goed dat de tijd van het oordeel is aangebroken. Dat oordeel begint bij Gods eigen mensen. Als het bij ons begint, hoe zal het dan aflopen met hen die weigeren het evangelie van God te aanvaarden? Als zij die rechtvaardig leven al ternauwernood gered kunnen worden, hoe moet het dan gaan met hen die zondigen doordat ze God niet gehoorzamen?' (1 Petr. 4,17-18)

Het gezegde van het groene hout is een van de voorbeelden waaruit blijkt dat bepaalde uitdrukkingen rechtstreeks uit de Bijbel naar het Nederlands zijn overgegaan, maar nadien door andere vertalingen verdwenen zijn uit de Bijbel, terwijl ze een eigen leven zijn gaan leiden in de taal van iedere dag.

BART MESOTTEN

Johan Kelders

'Vergeet me niet'

Regen, regen, regen...

Ik word er stapelgek van. Het gaat maar door.

En nog steeds geen slaappleaats gevonden.

De parken zijn te nat, de portieken te gevaarlijk en uit de parkeer- en bouwplaatsen jagen ze je weg.

„Kom maar”, fluistert Manke Herman.

Hij zwerft al heel lang en kent alle slaappleaatsen.

Het is een moeizame tocht.

Als Manke Herman gedronken heeft, wil zijn kunstpoot al helemaal niet.

Dan zwabbert die te veel.

Bovendien wil hij bij elk café dat we passeren naar binnen om „bij te tanken”.

En dan kost het heel wat moeite en overredingskracht om hem op straat te houden.

Halverwege de Amerikalei zakt hij opeens in elkaar.

„Ik kan niet meer”, kreunt hij.

Ik sleep hem een portiek in en leg mijn jas onder zijn hoofd.

Zijn ogen staan glazig en het lijkt alsof hij me niet ziet.

„Gaat het?”, mompel ik.

Maar hij hoort me niet en kreunt alleen maar.

Ik pak hem bij zijn hoofd en begin hem door elkaar te schudden.

Misschien dat hij op die manier bij bewustzijn komt?

Een dode Herman is het laatste dat ik wil.

Opeens komen zijn ogen weer tot leven.

Hij pakt mijn hand en lalt: „Vergeet me niet.”

Ik leg mijn andere hand op de zijne en zeg: „Ik vergeet je niet.”

Mijn woorden schijnen hem gerust te stellen.

Er glijdt een glimlach over zijn gezicht.

Wie weet hoelang het geleden is dat iemand zo iets tegen hem heeft gezegd.

„Welterusten”, mompelt hij dan.

Hij doet zijn ogen dicht en valt in slaap.

Het is een slaap van vrede en rust.

Het is niet moeilijk om iemand gelukkig te maken.

Soms zijn een paar woorden al genoeg.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Vandaag zou de appeloogst moeten beginnen en daarom zegt men:

SINT-LAMBEERT SCHUDT HET FRUIT

Of:

SINT-LAMBEERT IS N'N APPELSCHUDDER

Vanaf vandaag worden ook weer de spinnewielen voor de dag gehaald. Daarmee brachten de boerengzinnen zinnig de lange winteravonden door:

SINT-LAMBEERT BRENGT STOELN EN SPINROKKEN IN DEN HEERD

Naargelang de weersgesteldheid van vandaag wordt ook het weer van het voorjaar voorspeld:

SINT-LAMBRECHT MOOI EN KLAAR BRENGT EEN ZONNIG VOORJAAR

Of ook:

DROOG ZAL 'T VOORJAAR ZIJN IS 'T MET LAMBERTUS ZONNESCHIJN

Het zou vandaag ook een uitgelezen dag zijn om winterkoren te zaaien. In sommige streken beweerde men dat koren gezaaid op deze dag een grootse oogst zou opleveren. In Frankrijk zei men:

SAINT-LAMBERT EST UN JOUR HEUREUX POUR SEMER LES GRAINS

KRISTIEN VAN ZUMMEREN